Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ



Газета Верховної Ради України № 104 (604) ♦ Субота, 5 червня 1993 року ♦ Ціна 8 крб.

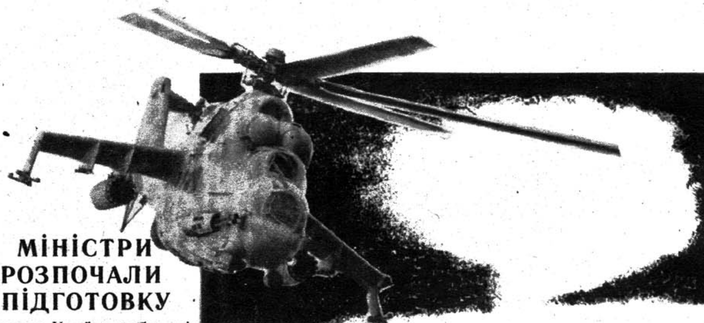
ЧИ «СТАРТУВАТИМЕ» УКРАЇНА?

Парламентська хроніка

Денне засідання 3 червня

Крім учасників міжнародної конференції «Ядерна спадщина Радянського Союзу», що відкрилася в Київському інституті міжнародних відносин, «стратегічно-ядерний пасьянс» розкладали і народні депутати України.

(Закінчення на 2-й стор.)



МІНІСТРИ РОЗПОЧАЛИ ПІДГОТОВКУ

Учора в Україну прибув міністр закордонних справ Росії А.Козирєв. Мета його візиту - вирішення питань, пов'язаних з підготовкою зустрічі на найвищому рівні з проблем Чорноморського флоту.

У першій половині дня А.Козирєв мав коротку бесіду віч-на-віч з міністром закордонних справ України А.Зленком, потім його прийняв Президент України Л.Кравчук. Також відбулися переговори делегацій України та Російської Федерації. У другій половині дня А.Козирєв і А.Зленко відвідали Севастополь. Подробиці перебування російського міністра в українському місті — в наступному номері.



Фотоколаж Михайла САЧКА.

Василь ЧУМАК

В ЗЕЛЕНУ СУБОТУ

Назриваю в гаю запашного зілля,
запашного зілля, вибуялих трав;
з ясена та кленів нарубаю гілля;
лепехи нарвати побіжу на став;
клечанням обставлю, приберу кімнату.
— Подивіться, мамо!
Хороше ж то як! —
Усміхнуться очі. Поміж тим у хату
вечір завітає — стомлений козак.
Сядемо рядочком. Заведем розмову —
тиху, сумовиту —
і про все, про все,
доки до віконця хусточку шовкову
ніченька-черничка з поля донесе...

Продиктовано в номер

ЧЕРЕЗ НОРИЛЬСЬК І ПРАГУ МИ ЙШЛИ ДО НАШОЇ СВОБОДИ

Сьогодні у Києві в Міжнародному центрі культури і мистецтв розпочинається Другий Всесвітній конгрес українських політичних в'язнів. Співголова Всеукраїнського товариства політичних в'язнів і репресованих Євген Пронюк сказав, що основна причина його скликання (крім статутних вимог) — комуністичний реваншизм, що котиться тепер по Україні. Це загроза існуванню самої держави. Мета зібрання — об'єднати зусилля в боротьбі за утвердження нашої самостійності.

На конгресі будуть відзначені дві «круглі дати» — 40-річчя Норильського повстання і 25-річчя «празької весни». В товаристві є учасники обох подій.

ПАРТІЇ ХОЧУТЬ ЗБОРІВ

Керівні органи Соціал-демократичної, Конституційно-демократичної та Ліберально-демократичної партії і Партії вільних селян України виступили із спільною заявою щодо політичної кризи в країні. На думку партій, криза не дає можливості далі розбудовувати державу, а отже, щоб вийти з такої ситуації, Верховна Рада повинна терміново розглянути на сесії питання про скликання Конституційних Зборів і створити парламентську комісію для розробки механізму скликання Зборів.

Заяву підтримує й Ліберальна партія України.

РУХ ПЕРЕХОДИТЬ В ОПОЗИЦІЮ

Констатуючи кризу влади в Україні і неспроможність гілок влади розбудовувати державу, Народний Рух заявив «про свою опозицію до всіх структур влади в Україні». В заяві з цього приводу говориться : «Вважаємо за необхідне опрацювання альтернативних програм та формування альтернативних владних інституцій на засадах державності і демократії». Тільки це, на думку Руху , збереже незалежність України і забезпечить гідні умови життя співгромадян.

«БОРОМЛЯ-93»

Сьогодні у селі Боромлі на Сумщині відкривається Всеукраїнський сільський фестиваль мистецтв, спонсорами якого виступили банки «Україна» та «Відродження», Мінсільгоспроду України, Укоопспілка, виробниче об'єднання «Хімпром», АТ «Газпром», Східно-Українська брокерська фірма та інші.

Абзац з листа

Майже двадцять років я зберігаю в ощадкасі (ощадбанку) на строковому вкладі чотири тисячі карбованців, так званих похоронних. Після всіляких перерахунків мені у квітні цього року видали лишок — чотирнадцять тисяч і зробили відмітку в паспорті. Що я за них куплю? За що мене поховають?

І.ДРОПАК, 72 роки.
Вінниця.

Експрес-інформація

ПРЕЗИДЕНТ ЧЕЧНІ ДІЄ РІШУЧЕ

Спеціальні військові підрозділи, підпорядковані Президентові Чеченської Республіки Д.Дудаєву, захопили будинок міських зборів, де перебували лідери опозиції. Під час сутичок були вбиті та поранені. Місцеперебування колишнього голови міських зборів Б.Гантемирова невідоме. Тим часом Д.Дудаєв направив на чечено-російський кордон гвардійські підрозділи.За деякими даними, в районі кордону передислоковуються російські війська.

ЧИ ПРИСЛУХАЮТЬСЯ ДО ЕКСПЕРТІВ ПОЛІТИКИ?

У Києві розпочала роботу п'ята міжнародна конференція «Ядерна зброя і безпека нових незалежних держав», з ініціативою проведення якої виступив Амстердамський інститут «Гласність і перебудова».

Директор Українського інституту міжнародних відносин Віктор Пащук сказав, що організатори конференції сподіваються на те, що висновки експертів будуть почуті тими, хто вирішуватиме це питання на державному рівні.

ДО ВЛАДИ — ЧЕРЕЗ РЕПРЕСІЇ

У Сербії загострюється внутрішньополітична криза. Прокуратура країни виступила з вимогою заборонити опозиційну партію «Сербський рух оновлення». Її керівника вже засуджено до двох місяців ув'язнення. Як пише паризька «Фігаро», Президент Сербії С.Мілошевич, усунувши Президента СРЮ Д.Чосича та здійснюючи політичні репресії, намагається стати «єдиною владою в Бєлграді».

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Парламентська хроніка

ЧИ «СТАРТУВАТИМЕ» УКРАЇНА?

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Під час денного засідання вони знову обговорювали питання про ратифікацію Договору СТАРТ-1, приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Те, що досі парламент України не прийняв конкретного рішення з цього приводу і не визначив своєї позиції однозначно, політики й експерти на Заході розцінюють як подвійну гру. «Спотворюються образ України і її політика», — констатував міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Розвиваючи цю думку, перший заступник Голови Верховної Ради Василь Дурдинець сказав: «Такі звинувачення є несправедливі і образливі, а головне — вони суперечать фактичній стороні справи. Настав час внести ясність у це питання...».

Такі заяви — не амбіційні, як це намагається подати західна й російська преса. Бо підготовка до ратифікації Договору СТАРТ-1 триває. Працює тимчасова депутатська робоча група, в роботі якої беруть участь представники відповідних міністерств і відомств, численні експерти. Комплекс цих питань детально вивчали і обговорювали в постійних комісіях Верховної Ради. Детально аналізують різні аспекти ратифікації договору 6 експертних груп. Відбувся візит українських фахівців до США з метою вивчення можливостей подання Україні практичної допомоги у знищенні ядерних озброєнь і т. ін.

Крім того, зауважив доповідач з цього питання В. Дурдинець, «дозволю нагадати, що деякі країни світу значно довше, ніж ми, розглядали свого часу ці документи».

У виступах окремі депутати підкреслили, що ясності в питанні ратифікації СТАРТу не буде доти, доки не буде міжнародних ефективних гарантій національної безпеки України. Насамперед це повинен бути серйозний документ з юридичними та військово-політичними зобов'язаннями ядерних держав. Друга перепона на цьому шляху — джерела фінансування програми ліквідації ядерних озброєнь. Народний депутат В. Чорновіл намагався з'ясувати, звідки взялася цифра 175 мільйонів доларів. Американський сенатор Нанн сказав під час зустрічі з В'ячеславом Максимовичем, що її запропонувала українська сторона. Але сьогодні цієї суми явно мало. Ще раз висловивши аргументи на захист своєї позиції щодо ратифікації Договору СТАРТ-1 та приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, народні депутати перейшли до закритого вечірнього засідання.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

*

4 червня на ранковому пленарному засіданні Верховної Ради України продовжувався розгляд питання про ратифікацію Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь та про приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.

За підсумками обговорення Верховна Рада України вирішила доручити робочій депутатській групі узагальнити висловлені пропозиції та зауваження, з урахуванням їх доопрацювати проекти відповідних актів і передати в постійні комісії. Після розгляду цих документів у постійних комісіях робоча депутатська група має подати їх Верховній Раді для подальшого розгляду.

Розглянуто ряд інших питань порядку денного. Національному банку України та Кабінету Міністрів доручено уточнити обсяг грошової маси в обігу на другий квартал 1993 року і механізм її кредитування, внесено доповнення до статті 55 Закону «Про вибори народних депутатів Української РСР» та до Кодексу України про адміністративні правопорушення, прийнято постанови з питань адміністративно-територіального устрою, вилучення і надання земельних ділянок для несільськогосподарських потреб.

Наступне пленарне засідання передбачено провести 15 червня о 10 годині ранку.

Прес-центр Верховної Ради України

ПРИСКОРИТИ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПРОБЛЕМ ЧОРНОМОРСЬКОГО ФЛОТУ

Відбулося чергове засідання державної делегації України на міждержавних переговорах з Російською Федерацією щодо Чорноморського флоту. Вів засідання перший заступник Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинець. Обговорене широке коло проблем, пов'язаних з розподілом ЧФ і створенням на його базі ВМС України та ВМФ Російської Федерації у відповідності з раніше досягнутими домовленостями.

Члени делегації висловили серйозну стурбованість розвитком ситуації на флоті і навколо нього, зокрема у зв'язку з організованим масовим підняттям Андріївських прапорів, проведенням офіцерських зборів та інших акцій з відверто політичною спрямованістю, що заважає нормальному продовженню переговорного процесу. Відзначалося, що це створює вибухонебезпечну обстановку, заганяє переговори в тупик, в цілому може призвести до зриву ялтинських та дагомиських домовленостей.

Учасники засідання зажадали від командування флоту вжити всіх заходів щодо оздоровлення обстановки на флоті, припинення акцій з підняттям прапорів, відновлення становища, яке було тут досі.

Водночас було обговорено шляхи прискорення розв'язання проблем, що стосуються поділу Чорноморського флоту. Вироблено конкретні пропозиції Президентові України для їх розгляду на наступній зустрічі з Президентом Російської Федерації.

Прес-центр Верховної Ради України

ЗУСТРІЧ У ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Як повідомила прес-служба Президента України, 3 червня Л. М. Кравчук зустрівся з керівництвом Торгового союзу України — всеукраїнської громадської організації, що об'єднує підприємців та трудові колективи торгівлі і громадського харчування незалежно від форм власності.

Президент Торгового союзу А. Ф. Маковей поінформував Л. М. Кравчука про діяльність цього об'єднання, головні завдання якого — надання допомоги у розвитку торгового бізнесу, збереженні торгової інфраструктури, сприяння насиченню ринку товарами вітчизняного і зарубіжного виробництва, надання практичної допомоги у здійсненні приватизації об'єктів торгівлі та громадського харчування, захист інтересів членів союзу в органах державної влади та управління.

Президент України підтримав пропозиції Торгового союзу щодо державної політики у сфері торгівлі і громадського харчування. Відповідні доручення буде дано Кабінетові міністрів України, іншим державним установам.

ПОСТАНОВИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

**від 2 червня 1993 р.
№ 393
Київ**

ПРО ПІДВИЩЕННЯ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ НА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ, В УСТАНОВАХ, ОРГАНІЗАЦІЯХ

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Підвищити з 1 червня 1993 року тарифні ставки і посадові оклади в такому порядку:

на державних підприємствах, установах і організаціях, що перебувають на господарському розрахунку, а також на орендних, заснованих на державній власності, тарифні ставки робітників в межах рівнів, передбачених додатками № 1—3. При цьому вказане підвищення може бути проведене в межах фонду споживання, збільшеного у порівнянні з 1990 роком у 170 разів;

посадові оклади керівників, спеціалістів і службовців з урахуванням збільшення тарифних ставок робітників і співвідношень в оплаті праці, що склалися між категоріями працівників у 1990 році;

на підприємствах і в організаціях, діяльність яких повністю або частково фінансується із бюджету і на яких тарифні ставки і посадові оклади працівників установлюються за умови оплати праці, що діють на госпрозрахункових підприємствах і організаціях, виходячи з реальних можливостей, але не більше ніж у 170 разів проти діючих у 1990 році;

у бюджетних установах і організаціях, для яких умови оплати праці працівників визначено постановою Кабінету Міністрів України від 25 січня 1993 р. № 44, — за коефіцієнтами згідно з додатком № 4;

у бюджетних установах і організаціях, в яких умови оплати праці працівників визначені іншими нормативними документами, — за коефіцієнтами згідно з додатком № 5;

в органах державної виконавчої влади, судової влади, прокуратури, митних органах, податкових інспекціях та інших, у яких умови оплати праці працівників установлено Кабінетом Міністрів України, — за коефіцієнтами згідно з додатком № 6.

Рекомендувати підприємствам, установам і організаціям підвищити частку тарифів у середньомісячній заробітній платі працівників до 65—70 відсотків.

2. Міністерствам і відомствам, Раді Міністрів Республіки Крим, обласним, районним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям:

до укладання галузевих тарифних угод установити для підпорядкованих підприємств, об'єднань і організацій мінімальні тарифні ставки з урахуванням їх співвідношень за видами виробництв, робіт, професій, що склалися в 1990 році, в межах, передбачених додатками № 1—3 до цієї постанови;

переглянути у разі необхідності розміри посадових окладів керівників державних підприємств, організацій та об'єднань з урахуванням підвищення посадових окладів керівників відповідних органів державної виконавчої влади, місцевого і регіонального самоврядування на умовах, передбачених постановою Кабінету Міністрів України від 26 січня 1993 р. № 47.

3. Міністерству фінансів визначити джерела фінансування видатків, пов'язаних з підвищенням з 1 червня 1993 р. тарифних ставок і посадових окладів працівників з бюджетних установ і організацій.

4. Міністерству праці та Міністерству фінансів давати в необхідних випадках роз'яснення щодо застосування цієї постанови.

5. Міністерству економіки, Міністерству праці, Міністерству статистики, Міністерству юстиції у двотижневий строк внести пропозиції щодо змін і доповнень до постанови Кабінету Міністрів України від 31 січня 1993 р. № 71 «Про регулювання фондів споживання у 1993 році».

Визнати такими, що втратили чинність:

постанову Кабінету Міністрів України від 25 січня 1993 р. № 45 «Про порядок визначення ставок заробітної плати і посадових окладів працівників бюджетних установ і організацій»;

постанову Кабінету Міністрів України від 27 січня 1993 р. № 57 «Про порядок перегляду розмірів посадових окладів працівників апарату органів державної виконавчої влади та інших органів»;

постанову Кабінету Міністрів України від 2 лютого 1993 р. № 74 «Про єдині тарифні умови оплати праці робітників і службовців за загальними (наскрізними) професіями та посадами»;

постанову Кабінету Міністрів України від 17 лютого 1993 р. № 109 «Про міжгалузеві співвідношення в оплаті праці працівників державних підприємств, установ і організацій»;

пункт 2 постанови Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1993 р. № 121 «Про підвищення розмірів грошового забезпечення військовослужбовців» стосовно поширення чинності постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 1993 р. № 57;

пункт 8 постанови Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1993 р. № 125 «Про умови оплати праці працівників митної системи»;

абзац третій пункту 1 постанови Кабінету Міністрів України від 2 квітня 1993 р. № 257 «Про умови оплати праці працівників органів внутрішніх справ».

**Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА**

**Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО**

**від 2 червня 1993 р.
№ 395
Київ**

ПРО РОЗМІРИ ЦІЛЬОВОЇ ГРОШОВОЇ ДОПОМОГИ НЕПРАЦЕЗДАТНИМ ГРОМАДЯНАМ З МІНІМАЛЬНИМИ ДОХОДАМИ

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 2 червня 1993 р. № 394 «Про цільову грошову допомогу громадянам з мінімальними доходами» установити з 1 червня 1993 року:

граничний розмір середньомісячного сукупного доходу на одного члена сім'ї в сумі 24400 карбованців, недосягнення якого дає непрацездатним громадянам право на призначення грошової допомоги;

розмір виплат на прожиття в сумі до 8300 карбованців на місяць;

розмір виплат на оплату житла, комунальних послуг, електроенергії та придбання

(Закінчення на 5-й стор.).

РОЗ'ЯСНЕННЯ

з приводу проекту Комісії ВР з питань АПК

В нашій газеті 4 червня було опубліковано проект постанови, запропонований Комісією ВР з питань АПК, в якому, зокрема, пропонується ліквідувати Національну гвардію. Це викликало зрозумілу тривогу в частинах Національної гвардії. В зв'язку з цим роз'яснюємо, що на публікації проекту наполягав народний депутат О. О. Мороз. Тобто, це думка тільки його самого та однодумців. Думка, з нашої точки зору, хибна. Хоча б тому, що про Національну гвардію існує закон, який ніяка постанова відмінити не може. І ще одне: відповідальні народні депутати не повинні пропонувати засобам масової інформації непродуманих проектів. Тим більше вони повинні обережно підходити до питань, з яких не мають відповідної підготовки. Бо відомо, що найрішуче вирішує певну проблему той, хто її не знає. Комісія ВР з питань оборони і державної безпеки ще висловить свою думку з цього приводу.

Доповідь міністра закордонних справ України А. М. ЗЛЕНКА
на сесії Верховної Ради України 3 червня 1993 року

Питання, яке розглядає сьогодні Верховна Рада України, має, безумовно, надзвичайно важливе значення для подальшої долі України, забезпечення її воєнної, економічної та екологічної безпеки, визначення її місця серед цивілізованих держав світу.

Ідеться про те, чи буде Україна без'ядерною державою, тобто такою, яка не володіє ядерною зброєю. На це питання, здається, свою однозначну відповідь вже дав парламент України в ряді своїх рішень.

На виконання цих рішень Верховної Ради відповідно діяв уряд України.

Цьому передував грунтовний аналіз аспектів всіх можливих наслідків участі України у двох фундаментальних угодах у галузі обмеження озброєнь та роззброєння, зокрема Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь і Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Результати цього аналізу, який ми безперервно здійснювали в тісній співпраці з нашими провідними спеціалістами, в тому числі і після підписання Лісабонського протоколу, свідчать про те, що національним інтересам України відповідатиме як ратифікація Договору про СНО-1, так і приєднання до ДНЯЗ.

Протягом майже року після підписання 23 травня 1992 року Лісабонського протоколу питання про участь у цих договорах розглядалось Радою національної безпеки України, Радою оборони України, на слуханнях робочої групи і в комісіях Верховної Ради. Цьому питанню надавали багато уваги засоби масової інформації України та іноземних держав. Його обговорювали фахівці та науковці на міжнародних зустрічах, семінарах. Одним словом, не буде перебільшенням сказати, що, мабуть, жодне інше політичне питання не привертало до себе стільки уваги політичного керівництва і народу України, як питання про приєднання до ДНЯЗ і ратифікації СНО-1.

Підсумовуючи результати цих обговорень, більшість фахівців дійшли до однозначних висновків.

З цими висновками, а також аналізом зовнішньополітичних наслідків можливих альтернатив ядерної стратегії України, я хотів би ознайомити членів Верховної Ради України.

Особливість ситуації, в якій опинилась Україна після розпаду колишнього СРСР і проголошення наміру стати без'ядерною (навіть у майбутньому) державою, полягає у відсутності визначення України згідно з положеннями ДНЯЗ ядерною або без'ядерною державою шляхом приєднання до Договору.

Україна фактично стала спадкоємницею ядерної зброї, дислокованої на її території. Але, як підкреслюють фахівці, у зв'язку з тим, що контроль над цією зброєю ніколи не належав Україні, вона, на їх думку, не може розглядатися як ядерна держава у чистому вигляді.

Як відомо, право власності передбачає наявність принаймні трьох основних умов: володіння, **користування**, розпорядження об'єктом власності.

Україна ж насправді ніколи не мала змоги «користуватися» ядерною зброєю, незважаючи на заяви щодо наявності «української» ядерної зброї. Можливо, на перший погляд, це видається не таким вже суттєвим аргументом, але з ним не можна не рахуватися як із загальноприйнятним принципом, передбаченим Договором про СНО.

Можна припустити, що Україна як правонаступниця колишнього Радянського Союзу могла б продовжити участь СРСР у ДНЯЗ **як держава, що володіє ядерною зброєю**. Це було б єдиною правомірною, з юридичної точки зору, можливістю для нашої країни приєднатися до клубу «визнаних» ядерних держав — іншими словами, стати стороною ДНЯЗ з ядерним статусом.

Нагадаю, що згідно статті 9 Договору державою, яка володіє ядерною зброєю, є така, що виробила та підірвала ядерну зброю або інший ядерний вибуховий пристрій до 1 січня 1967 року.

На думку українських юристів-міжнародників, Україна, як держава — правонаступниця СРСР, відповідає такій дефініції. І можна припустити можливість «визнання» України ядерною державою. Але спочатку нам необхідно було б вирішити всі юридичні та технічні питання з Об'єднаним Командуванням СЯС СНД (що фактично означає з Росією) щодо реалізації «можливостей користуватися» своєю «власністю».

Існує думка, що ядерна зброя надає майже абсолютну гарантію безпеки держави, її територіальної цілісності і непорушності кордонів.

З одного боку це дійсно так. Ядерна зброя є найбільш ефективним засобом стримання, особливо при наявності стратегічного паритету (що існував між США і колишнім СРСР протягом 30 років), який практично унеможливлює застосування збройної сили для вирішення спірних питань між ядерними державами. Питання полягає тільки в тому, чи існують зараз в Україні необхідні умови для того, щоб вона могла бути ядерною державою з утриманням у боєздатному і безпечному стані ядерного арсеналу, що дислокується на її території.

Саме питання наявності у України реальної можливості не тільки проголосити себе ядерною державою, але забезпечити і підтримувати цей статус матеріально посідали центральне місце в ході їх аналізу науковцями-ядерщиками, провідними спеціалістами, які тільки є в Україні.

Як констатують спеціалісти, для того, щоб Україна могла мати боєздатну і безпечну ядерну зброю, необхідно, як перше, створити відповідну власну інфраструктуру, без якої ядерна зброя може перетворитися у фактор загрози власному народу.

Відомо, що ядерні боєзаряди є надзвичайно складними механізмами, над створенням яких в ядерних державах працюють багатотисячні колективи висококваліфікованих науковців та техніків. Ядерні комплекси, де працюють такі фахівці, складаються щонайменше з таких семи головних елементів:



1) відповідної науково-технологічної бази;

2) індустріальної бази для виробництва ядерних матеріалів (в першу чергу, високозбагаченого урану і плутонію);

3) індустріальної бази для виготовлення ядерних боєзарядів і підтримки їх у відповідній кондиції;

4) індустріальної бази для виробництва засобів доставки ядерної зброї;

5) інфраструктури, яка б забезпечувала транспортування, технічне обслуговування, безпечне зберігання, фізичний захист ядерних боєзарядів;

6) інфраструктури для бойового обслуговування ядерної зброї;

7) полігонів для випробування ядерних боєзарядів.

Більшість цих елементів, до речі дуже «брудних» з екологічної точки зору — в Україні відсутні. Їх створення, за підрахунками, проведеними відповідними науково-дослідницькими установами України, становитиме від 62 до 100 млрд. доларів.

І якщо деякі з них за рахунок надзвичайних, виснажливих, багаторічних зусиль усього українського народу, при багатомільярдних витратах ще можна створити, то проведення ядерних випробувань на території України однозначно виключається.

Нагадую, що створення ядерної зброї США коштувало більше ста мільярдів доларів за цінами того часу. Колишній СРСР витратив на створення і розгортання ядерної зброї приблизно 1 трл. крб. у цінах 50-х років. Сьогоднішня економіка України не може винести такий тягар.

Така ж інфраструктура необхідна і для того, щоб підтримувати в безпечному стані ті ядерні боєголовки, які Україна успадкувала від колишнього СРСР. Кожна з них має гарантійний строк (не більше 10—12 років), після якого вона підлягає розукомплектуванню і повній переробці. Ще коротший гарантійний строк у екологічно дуже небезпечних трітієвих вибухових пристроїв, які використовуються у сучасних ядерних зарядах.

Наші військові спеціалісти знають, що переважна більшість боєголовок, що дисльковані на території України, вже вичерпали значну частину свого «гарантійного ресурсу». Росія протягом майже року таких «комплектуючих» до України не надсилає і розраховувати, що це робитиметься у майбутньому, сподівань небагато. Через певний час після закінчення гарантійного строку за розукомплектування ядерних боєголовок не візьмуться навіть ті підприємства, які їх збирали. То є надзвичайно небезпечно.

Невдовзі проблема надійного знешкодження, тобто екологічно безпечного розукомплектування та переробки ядерних боєголовок, набуде нагального характеру. Просто так залишити існуючу ядерну зброю в Україні стає неможливим.

Окрема проблема — це 130 рідкопаливних ракет РС-18 (з 176, що дисльковані в Україні). Відомо, що складові палива цих ракет, і, зокрема гептил, є дуже токсичними і стійкими. В цьому вони наближаються до бойових отруйних речовин, тобто хімічної зброї. Гарантійний строк більш-менш безпечного перебування цих ракет на бойовому чергуванні невдовзі закінчується.

Ці ракети вже зараз становлять реальну екологічну загрозу Україні, і надалі ця загроза буде все більше зростати. Ефективної технології нейтралізації і подальшої утилізації гептилу досі немає, але за будь-яких умов найближчим часом цю проблему нам потрібно буде вирішувати.

Фахівці переконані в тому, що не доводиться розраховувати на те, що ядерній Україні в цьому питанні допомагатиме будь-яка інша держава.

Всебічний аналіз розвитку подій протягом останнього часу навколо ядерної зброї в Україні свідчить: якщо Україна відійде від свого курсу на набуття у майбутньому без'ядерного статусу, реакція інших країн буде однозначно різко негативною. Можна з впевненістю передбачати згортання обсягу економічних, фінансових, науково-технічних відносин України з іншими державами, припинення економічної та гуманітарної допомоги Заходу, вжиття різного роду санкцій та обмежень аж до введення торговельного ембарго і навіть блокади.

Це обумовлено реальними інтересами західних держав, більшість з яких рішуче виступають проти збільшення за будь-яких умов сталої кількості визнаних ядерних держав.

Здатність західних держав і світового співтовариства вдаватись до самих рішучих заходів засвідчує, зокрема, характер прийнятих санкцій проти Іраку і Югославії. Хоч ситуація стосовно України і буде суттєво відрізнятись, але не викликає ніяких сумнівів те, що на Заході, і не тільки на Заході, до спроб України стати ядерною державою, відношення буде рішуче негативним.

Навіть якщо проти України і не будуть вжиті всеохоплюючі санкції, нам дають зрозуміти, що буде перекритий доступ до будь-якого співробітництва і обмінів у галузі розвинених технологій, припиниться постачання ядерного палива для українських АЕС, будуть скасовані всі звичайні для нормальних міждержавних відносин торговельні та фінансові преференції і пільги.

На основі всеохоплюючого аналізу спеціалісти доводять, що альтернативою ядерній зброї з точки зору забезпечення національної безпеки України є комплекс заходів, здійснення яких в сучасних умовах буде більш ефективно і надійно гарантувати національну безпеку України в її широкому і реальному сенсі.

Наводиться, зокрема, приклад колишнього Радянського Союзу, який був наймогутнішою ядерною державою світу. Але ядерна зброя не зберегла СРСР від розпаду.

Для України нормальні, доброзичливі відносини з усіма сусідами, пріоритетний розвиток політичних, економічних, науково-технічних відносин з США та іншими країнами Заходу, створення умов для іноземних інвестицій, глибокі економічні реформи на засадах ринкової економіки, подальша демократизація суспільства і, передусім, наша внутрішньополітична стабільність — все це є ті складові гарантії національної безпеки України, які можливі лише за умови набуття Україною статусу держави, що не володіє ядерною зброєю.

Зараз ми виходимо на ратифікацію Договору про СНО і приєднання до ДНЯЗ. У зв'язку з цим МЗС за дорученням Президента України проводить інтенсивну роботу з тим, щоб ще до набрання чинності цих документів для України, забезпечити:

— надання Україні гарантії її національної безпеки з боку ядерних держав;

— отримання зобов'язань від США та інших західних країн стосовно фінансової допомоги у ліквідації ядерних озброєнь;

— отримання справедливої компенсації за ядерні компоненти тактичних ядерних боєзарядів, виведених з території України, а також стратегічних наступальних озброєнь (якщо буде прийнято рішення їх розукомплектувати і переробляти на російських підприємствах);

— отримання допомоги у вирішенні певних екологічних проблем.

Щодо гарантій безпеки України, то йдеться про прийняття ядерними державами політико-правового документа, яким підтверджувались би зобов'язання про неприйнятність будь-якого застосування сили проти України з боку ядерних держав. Звичайно, такі зобов'язання самі по собі не гарантують безпеку України, але матимуть важливе політичне значення. Тексти таких гарантій ми отримали в попередньому плані від Сполучених Штатів, Великобританії і Російської Федерації, Франції і Китаю. Вони викладені у формі односторонніх політичних зобов'язань цих держав по відношенню до України. Консультації з цього приводу з зазначеними державами ще продовжуються.

Питання фінансової допомоги Україні у знищенні ядерної зброї є предметом постійних переговорів, що ведуться із Сполученими Штатами протягом вже багатьох місяців. Ці питання також заторкуються на консультаціях з іншими західними державами, деякі з яких висловлюють готовність надати нам цілком реальну допомогу. На сьогоднішній день США готові асигнувати на ці цілі 175 млн. доларів, а також виділити 10 млн. доларів на створення Науково-технологічного центру у Києві. Ця сума, звичайно, не покриває всіх витрат, які має нести Україна у зв'язку з виконанням Договору про СНО, але ми вважаємо, що

(Закінчення на 4-й стор.).

Доповідь А. М. ЗЛЕНКА

(Закінчення. Початок на 3-й стор.).

з часом вона буде збільшена як за рахунок додаткових асигнувань з боку США, так і за рахунок залучення до цього інших західних країн. В усякому разі можна говорити, що розуміння цих проблем зростає.

Щодо використання ядерних компонентів боєзарядів, дислокованих в Україні, від Сполучених Штатів нам вдалося отримати запевнення, що США не будуть укладати контрактів з Росією згідно з вже підписаною цими державами угодою загальною вартістю понад 11 млрд. доларів, доки між Росією і Україною не буде досягнуто домовленості про справедливу компенсацію Україні за ці компоненти.

Ціла низка заходів, пов'язаних з ліквідацією стратегічних наступальних озброєнь, і зокрема рідкопаливних ракет РС-18, мають у перспективі сприяти вирішенню і екологічних проблем, які стоять перед Україною. Йдеться про розробку або отримання від США, Великої Британії технології утилізації високотоксичних речовин, яка може бути використана для ліквідації не тільки гептилу, але також різноманітних відходів хімічних підприємств і інших токсичних речовин. Обмін думками з цих питань вже мав місце на різних рівнях.

Протягом останніх місяців ведуться напружені переговори з Росією з широкого кола питань, пов'язаних з ядерною зброєю, розташованою на території України.

Вже проведено два раунди цих переговорів. Вони свідчать про те, що Російська сторона ставить на переговорах мету змусити Україну передати дислоковані на її території Стратегічні ядерні сили і, в першу чергу, стратегічні ядерні боєзаряди під юрисдикцію Росії з відповідним повним їх підпорядкуванням Міністерству оборони Росії.

За цих умов Росія готова домовлятись про надання певної компенсації Україні за компоненти стратегічної ядерної зброї, що виводиметься з території України в Росію для її розукомплектування і знищення. При цьому Російська сторона категорично відмовляється обговорювати питання про використання таких матеріалів з тактичних боєзарядів, виведених з України в травні минулого року.

Російська делегація проводить на переговорах лінію жорсткого тиску і прив'язує вирішення питань забезпечення ядерної безпеки СЯС, дислокованих в Україні, з визнанням з боку України права власності Російської Федерації на всю ядерну зброю, розташовану в Україні. На це ми не можемо піти, оскільки це торкається питання суверенітету та економічних інтересів України. Разом з тим очевидно, що відсутність остаточного рішення з боку Верховної Ради щодо без'ядерного статусу України не сприяє ходу цих переговорів, веде до того, що ми залишаємось без будь-якої підтримки з боку міжнародного співтовариства.

Звичайно, Договір про СНО, переговори про укладення якого велись без участі України, не в усьому відповідає нашим інтересам. Відбити позицію України можна було б в заяві Верховної Ради України у зв'язку з ратифікацією Договору.

Головним в Договорі про СНО, який Україна згідно з Лісабонським протоколом має ратифікувати разом з приєднанням до ДНЯЗ, є те, що для досягнення скорочень і обмежень стратегічних наступальних озброєнь він встановлює досить тривалий термін — сім років. Такий строк для ліквідації ядерної зброї, дислокованої в Україні, визначений в загальновизнаному міжнародному документі, не викликає ні у кого серйозних заперечень.

Цей час має бути достатнім для зміцнення державності України, реформування її економіки, становлення громадянського суспільства і його консолідації, повного входження України в сім'ю цивілізованих країн світу.

Шановні народні депутати! Сьогодні вже настав час остаточно визначатись з питанням про ратифікацію Договору про СНО та приєднанням до ДНЯЗ. Подальші зволікання з прийняттям відповідного рішення завдають все більшої шкоди національним інтересам України.

Адже протягом останніх місяців засобами масової інформації не без спонукання з боку державних чинників як наших західних партнерів, так і Росії створюється образ України як ненадійного учасника міжнародного спілкування, держави з надмірними воєнними амбіціями.

Відповідно ми втрачаємо позитивну репутацію стабільної держави, на яку ми заслуговуємо більш ніж будь-хто з держав—правонаступниць колишнього СРСР. Втрачаємо ми також і час для налагодження і подальшого розвитку політичних відносин з тими державами, які об'єктивно зацікавлені в існуванні сильної, економічно розвиненої, незалежної України. Саме такі відносини рівноправного партнерства у галузі безпеки можуть і повинні слугувати надійним підгрунтям зовнішньої безпеки України.

Вибір, перед яким стоїть Верховна Рада, має дійсно історичне, визначальне для майбутнього України значення.

Ми не можемо припустити тут помилки, бо часу для її виправлення нам майже не відведено.

Співдоповідь першого заступника Голови Верховної Ради України В. В. ДУРДИНЦЯ

на сесії Верховної Ради 3 червня 1993 року

Шановний Леоніде Макаровичу!

Шановний Іване Степановичу!

Шановні народні депутати!

Питання про ратифікацію Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь та приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї **на сьогоднішній день є проблемою, яка турбує — і це далеко не перебільшення — весь світ.**

Всіх хвилювало одне: **коли саме Верховна Рада розгляне питання про ратифікацію** Договору про стратегічні наступальні озброєння та про приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї та, що саме головне, — **прийме відповідні рішення. Те, що це досі не було зроблено, часто тлумачиться, як подвійна гра,** намагання переглянути проголошений Верховною Радою України **намір стати в майбутньому державою, що не володіє ядерною зброєю.**

Посилаючись на це, в засобах масової інформації та й серед іноземних державних діячів, як уже говорив Анатолій Максимович Зленко, **послідовно створюється образ України як держави, що «не дотримується взятих на себе зобов'язань»,** яка має «великодержавні амбіції», «зневажливо ставиться до точки зору міжнародного співтовариства».

Такі звинувачення є несправедливими і образливими, а головне — вони протирічать фактичній стороні справи.

Настав час внести ясність в це питання. Тому **дозвольте поінформувати** вас про те, **як проходила підготовка до обговорення Договору про стратегічні наступальні озброєння та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї у Верховній Раді України і на які саме проблеми** зверталась увага. Від вирішення цих проблем значною мірою залежали і **час винесення** на розгляд пленарного засідання, і **голосування** відповідних проектів рішень.

Передусім потрібно **підкреслити зваженість і відповідальність підходу України** до згаданих документів. **Це можна підкріпити** такими конкретними фактами.

В тісному контакті з органами виконавчої влади велась активна підготовча робота до розгляду цього питання Верховною Радою. Президією Верховної Ради була створена **і щоденно працює тимчасова депутатська робоча група.** В цій роботі беруть участь повноважні представники міністерств і відомств, незалежні експерти.

Комплекс пов'язаних з цим проблем детально вивчався і аналізувався у Комісіях Верховної Ради у закордонних справах, з питань оборони і державної безпеки, з питань державного суверенітету, міжреспубліканських і міжнаціональних відносин, з питань розвитку базових галузей народного господарства, з питань екології та раціонального природокористування.

В цілому відбувалося і продовжує відбуватись поглиблене **комплексне вивчення цих документів** з урахуванням перш за все інтересів національної безпеки України та підготовки необхідних рекомендацій і проектів постанов для слухання цього питання на засіданнях Верховної Ради України.

З цією метою в **рамках робочої групи** було створено **шість** експертних підготовчих груп, які займалися детальним аналізом різних аспектів, пов'язаних з ратифікацією Договору. Зокрема, проведено інтенсивну роботу по вивченню військово-політичних, політико-правових, науково-технічних, фінансово-економічних аспектів ядерного роззброєння. Вивчено питання екологічної безпеки в процесі знищення ядерної зброї, а також проблеми соціальної та психологічної адаптації військовослужбовців ракетних частин та їх сімей — **після скорочення ракетних підрозділів.**

Члени робочої групи провели **цілий** ряд **відкритих і закритих** слухань за результатами проведеної роботи. Здійснено поїздку в місця розташування об'єктів, що підлягають скороченню відповідно до Договору, вивчено і проаналізовано великий обсяг матеріалів Міноборони, Міністерства закордонних справ України, інших урядових структур, наукових та науково-дослідних установ. Уважно аналізується реакція українських та зарубіжних засобів масової інформації. Представники робочої групи брали участь у переговорному процесі з Росією і США щодо вирішення конкретних питань, пов'язаних з ліквідацією ядерної зброї. Відбувся візит українських фахівців до США з метою вивчення можливостей надання нам американською стороною практичної допомоги у знищенні ядерних озброєнь.



Тобто, якщо підсумувати, то в цілому, зважаючи на складність і відповідальність завдання, **виконано величезний обсяг роботи,** передбаченої відповідною парламентською процедурою.

Ми не можемо діяти поспіхом. Потрібен був час для осмислення всіх аспектів цих документів. Це слід особливо **підкреслити!**

Дозволю вам нагадати, що деякі країни світу **значно довше,** аніж поки що ми, розглядали свого часу ці документи. Це при тому, що вони спирались на досвід військових та дипломатичних фахівців, які протягом багатьох років безпосередньо їх опрацьовували. **А Україні дехто пропонує це зробити негайно,** виходячи, видно, з **того, що те, що гаразд для інших, має бути апріорі корисним і для нас.**

Тому аж ніяк не можна звинуватити Україну в зволіканні, якщо об'єктивно оцінювати наведені вище реальні факти.

Тепер про деякі інші основні моменти.

Підписання Україною Лісабонського протоколу було важливим елементом низки зовнішньополітичних заходів України, спрямованих на зміцнення через правові інструменти принципу повного **рівноправ'я** держав—правонаступниць колишнього Союзу РСР.

З політичної і правової точок зору підписання Лісабонського протоколу дало змогу нашій державі приєднатися до Договору, що забезпечило їй рівноправний статус з США, Росією та іншими державами, на території яких буде діяти Договір. Безпосередня участь у Договорі фактично довела світовому співтовариству, **що Україна є такою ж правонаступницею СРСР,** як і Росія, **і перетворила Україну з об'єкта Договору на його рівноправного суб'єкта.**

Слід сказати, що Лісабонський протокол передбачає **визначення порядку** досягнення домовленостей **про виконання положень Договору,** перш за все, щодо визначення лімітів та обмежень для забезпечення рівноправного і послідовного виконання Договору на території Білорусі, Казахстану, Росії та України.

Верховна Рада України несе величезну відповідальність перед своїм народом за те, щоб всі аспекти Договору про стратегічні наступальні озброєння, Лісабонського протоколу до нього та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї були найретельнішим чином вивчені, щоб були проаналізовані всі можливі наслідки участі України у реалізації цих міжнародних документів, в першу чергу для її воєнної і екологічної безпеки, а також можливі фінансові витрати України у зв'язку з взятими на себе зобов'язаннями. Адже мова йде не про зменшення кількості ядерної зброї на одну або дві третини, а про повну ліквідацію ядерної зброї в Україні, що матиме серйозні наслідки для України з точки зору її безпеки і навіть існування.

Доповідаю вам, що саме з урахуванням цих моментів і велася підготовча робота до ратифікації.

Хотів би, шановні колеги, підкреслити, що Президія Верховної Ради, як і, певне, більшість депутатів, **виходить з наступного:** в тому, яке рішення буде прийняте з цього приводу і коли саме воно буде прийняте, **ми маємо керуватись виключно інтересами свого народу і нашої держави,** враховуючи наші попередні рішення, поважаючи інтереси інших держав і беручи до уваги процеси, що відбуваються у сусідніх країнах та в цілому у світі.

І ми все це повинні враховувати, зважувати, робити це грунтовно.

А тепер дозвольте мені **зупинитися** на декількох **проблемах,** які були **визначені** в ході підготовчої роботи.

Перша. Питання про надання Україні ефективних гарантій її національної безпеки.

У ході обговорення Договору про стратегічні наступальні озброєння та Договору про нерозповсюдження ядерної зброї депутатами наголошувалось на тому, що ситуація навколо дислокованої на території України ядерної зброї є унікальною і такою, що не має аналогів у світовій історії.

Вперше держава, яка разом з іншими державами—правонаступницями колишнього СРСР має право бути ядерною, **добровільно йде шляхом досягнення статусу без'ядерної.** До того ж на території цієї держави — **України** — вже є ядерна зброя, право власності на яку вона має і яка тільки передана під **оперативне управління** Об'єднаного командування Стратегічними Силами СНД.

Відмовляючись від ядерної зброї, цього безумовно ефективного засобу стримування

(Закінчення на 5-й стор.).

Співдоповідь В. В. ДУРДИНЦЯ

(Закінчення. Початок на 4-й стор.).

будь-якого потенційного агресора, **Україна має беззаперечне право отримати від ядерних держав надання ефективних, реальних гарантій її національної безпеки.**

Цілком очевидно, що США і Росія як постійні члени Ради Безпеки ООН, безпосередні учасники Договору про стратегічні наступальні озброєння відіграють **особливу роль** в тому, щоб Україна була впевнена в своїй безпеці. Ці держави **є нашими партнерами** у виконанні Договору про стратегічні наступальні озброєння і Лісабонського протоколу, який **визнає** також і **зобов'язання** України **приєднатися** до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. **Але не існує тільки односторонніх зобов'язань.** Було б логічно, щоб **поряд з зобов'язанням України приєднатися до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї ті держави, які наполягають** на якнайскорішому **виконанні цього зобов'язання, зробили відповідні кроки,** аби **зняти занепокоєність України з приводу її безпеки.**

В чому їх суть?

Перш за все йдеться **про юридично зобов'язуючий документ**, прийнятий на найвищому рівні ядерними державами, і в **першу** чергу Росією та США, про те, що **ці держави** 1) не будуть застосовувати ядерну зброю проти України, 2) не будуть використовувати проти неї **звичайні збройні сили або погрозу** силою, 3) будуть утримуватись **від економічного тиску** для вирішення будь-яких спірних питань, 4) поважати **територіальну цілісність** і недоторканність кордонів України. **Що тут є надзвичайним?** Хіба ми не маємо права наполягати на цьому, йдучи на такий рішучий крок? Це цілком нормальне явище. І хотілося б загального розуміння у цьому питанні.

Зазначені зобов'язання в цілому лише повторюють загальновизнані принципи міжнародного права, зокрема, **визначені у Заключному акті НБСЄ** (1975 року) і **в Паризькій хартії для нової Європи. Але для нас важливо, щоб вони були знову підтверджені у контексті набуття Україною у майбутньому статусу держави, що не володіє ядерною зброєю.** Ми знаємо, що Президент України **особисто** і Міністерство закордонних справ України **докладають** зусиль з метою одержання гарантій національної безпеки з боку ядерних держав. Для цього використовуються зустрічі на найвищому рівні, контакти міністрів закордонних справ, переговори експертів. Таку ж роботу проводимо і ми у Верховній Раді, використовуючи поїздки делегацій, під час зустрічей з іноземними делегаціями у Верховній Раді, послами та іншими повноважними представниками іноземних держав. На днях у Сполучених Штатах Америки я ще раз виклав цю нашу позицію та думки щодо джерел фінансування ліквідації ядерної зброї.

Слід сказати, що Сполучені Штати, Росія, Великобританія і Франція після активних пропозицій з **нашого боку** пішли на обговорення цього питання. І ми вдячні їм за це. **Але досі ми поки що не маємо прийнятних,** підкреслюю — прийнятних, **для нас текстів таких документів, що було і залишається,** на нашу думку, **однією з перешкод для вирішення в обмежені строки питання про приєднання України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї і ратифікацію Договору про стратегічні наступальні озброєння. Як свідчить робота в комісіях,** і, враховуючи громадську думку, **доки з цього питання не буде повної ясності,** значна частина депутатів **не буде готовою до прийняття рішення про ратифікацію Договору про стратегічні наступальні озброєння та приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї.**

Це повинен бути серйозний документ з юридичними та військово-політичними зобов'язаннями.

Друга проблема. Питання про джерела фінансування програми скорочення та ліквідації ядерних озброєнь в Україні.

Інформую вас, що в ході вже проведених парламентських слухань вказувалось на те, що Україна не була ініціатором прийняття рішень, які призвели до дислокації на її території третього за потужністю стратегічного ракетного угруповання у світі. Але водночас народ України був змушений, як і інші народи, за рахунок свого добробуту і економічного розвитку **фінансувати** гонку ядерних озброєнь колишнього Радянського Союзу.

Тепер же Україна поставлена в такі умови, щоб **фінансувати грандіозну програму, пов'язану із знищенням цієї зброї.** Йдеться не просто про знищення стратегічних наступальних озброєнь **з забезпеченням вимог екологічної** безпеки та **економічної** доцільності, що нам все одно довелось би робити, але і про дотримання при цьому надзвичайно складних і коштовних заходів, встановлених Договором про стратегічні наступальні озброєння виключно для того, щоб завадити колишньому СРСР обійти його положення.

Виходячи з того, що знищення ядерної зброї, розташованої на території України, веде до зміцнення загального миру і безпеки, в чому зацікавлене все людство, ми маємо право розраховувати на **реальну, адекватну нашим витратам допомогу** у знищенні цієї зброї з боку міжнародного співтовариства. З цією метою Україна виступила з ініціативою створення Міжнародного фонду ядерного роззброєння під егідою Організації Об'єднаних Націй.

Ми вдячні Сполученим Штатам, які запропонували надати нам фінансову та технічну допомогу в знищенні ядерної зброї в розмірі 175 млн. доларів, так само як і Німеччині, Японії та деяким іншим країнам. Але, звичайно, **обіцяна сума** далеко не покриває всіх очікуваних витрат України, і ми сподіваємось, що інші держави світу, в першу чергу ядерні, теж приєднаються до США в цій справі.

Тим більше, що за попередніми підрахунками фахівців **ці витрати становитимуть** багатомільярдні суми.

Навряд чи можна чекати, що в тій складній економічній ситуації, в якій зараз опинилась наша держава, Україна спроможна забезпечити швидке знищення ядерної зброї і одночасно розбудову підвалин здорової соціально орієнтованої ринкової економіки.

Адже не слід забувати, що при формулюванні положень Договору про стратегічні наступальні озброєння передбачалось, що на їх реалізацію буде задіяно економічний потенціал колишнього Союзу. Тому, **треба відверто заявити,** що з урахуванням кризи в нашій економіці, Україна може асигнувати з свого **бюджету** лише обмежені **мінімальні** суми на здійснення програми ліквідації стратегічних наступальних озброєнь.

І рішення Верховної Ради про ратифікацію Договору про стратегічні наступальні озброєння має відбити цю реальність.

Третя проблема. Досягнення передбачених Лісабонським протоколом домовленостей між Білоруссю, Казахстаном, Росією та Україною.

Згідно з Лісабонським протоколом чотири держави — правонаступниці СРСР щодо Договору про стратегічні наступальні озброєння мають домовитись між собою, **як саме буде здійснюватись скорочення дислокованих** на їх територіях стратегічних наступальних озброєнь до рівнів, визначених Договором про стратегічні наступальні озброєння.

Хочу поінформувати вас, що в ході слухань у комісіях зверталася увага на те, що Договір про стратегічні наступальні озброєння не містить положень щодо того, **де саме** і на **скільки конкретно** мають бути скорочені ядерні боєзаряди та засоби їх доставки. **Визначаються тільки загальні рівні скорочень або, іншими словами, максимальна кількість ядерних боєзарядів та засобів їх доставки для СРСР і США. Ні Договір про стратегічні наступальні озброєння, ні Лісабонський протокол не містять такого формулювання, які б конкретно вимагали від України знищити відповідну кількість ракет.**

У своїй **заяві** при підписанні Лісабонського протоколу МЗС України підкреслювало, що «передбачені Договором про СНО скорочення і обмеження **досягатимуться через пропорційне знищення ядерних боєголовок та засобів їх доставки, що дислокуються на території Республіки Білорусь, Республіки Казахстан, Російської Федерації та України з тим, щоб у встановлені Договором терміни вийти на відповідні рівні».**

Таким чином, **з самого початку позиція України полягала в тому, що скорочення стратегічних наступальних озброєнь не можуть здійснюватись лише за рахунок України, Казахстану та Білорусі, але одночасно-пропорційно такі скорочення мають здійснюватись і Російською Федерацією.**

Четверта проблема. Визначення подальшого використання ракетного палива, високозбагаченого урану та плутонію з стратегічних боєзарядів, дислокованих в Україні, та тактичних боєзарядів, що були виведені в Росію для їх розукомплектування.

На засіданнях робочої групи та комісій Верховної Ради депутати цілком слушно звертали увагу на те, **що перед ратифікацією Договору про нерозповсюдження ядерної зброї нам необхідно вирішити питання про безпечне використання пального носіїв стратегічних ракет та подальше використання високозбагаченого урану та плутонію,** що вивільняються в результаті ліквідації тактичних та стратегічних боєзарядів, **які зараз дислокуються в Україні або були раніше вивезені з її території для розукомплектування в Росію.**

Це питання має принципове значення. Враховуючи попередні рішення Верховної Ради, особливо хотілось би наголосити на необхідності **пошуку таких шляхів** вирішення цієї проблеми, які **унеможливлювали б подальше використання вивільнених з боєголовок урану та плутонію для військових потреб.** Крім того, йдеться про ядерні матеріали, що становлять власність України, використання яких **в мирних цілях** сприятиме зміцненню економіки нашої держави, враховуючи її кризовий стан. Разом з тим потрібно негайно істотно **визначити міждержавною Угодою обов'язки сторін** щодо гарантійного технічного обслуговування бойових ядерних зарядів і в цілому пускових комплексів, які дислокуються в Україні. Мова йде про гарантії безпеки.

Відбулося два раунди переговорів з цих питань у Києві і Москві, і ми сподіваємось, що їх **остаточні** результати будуть позитивними. Вирішення цих питань сприятиме тому, щоб зняти занепокоєність, яку висловлювали з цього приводу багато депутатів.

* * *

Шановні депутати! Я зупинився тільки на деяких проблемах, на які зверталась увага під час обговорень в робочій групі та комісіях Верховної Ради. Є ще ціла низка конкретних питань, які ставились депутатами і ретельне вивчення котрих ще триває.

На цей час можна констатувати, що необхідно всебічно обговорити всі аспекти цієї складної проблеми і **без зволікань,** зважаючи на всі можливі наслідки, як позитивні, так і негативні, прийняти відповідні рішення.

На закінчення хочу наголосити:

Україна намагається стати надійним гарантом миру і стабільності в регіоні. Ніхто не повинен сумніватися в нашій рішучості йти по шляху знищення ядерної зброї. Наш народ, зазнавши однієї ядерної Чорнобильської катастрофи, **не бажає ризикувати ще раз.**

Але ми були б безвідповідальними парламентаріями, якби дозволили реалізувати цей мирний намір без належної системи гарантій безпеки для свого народу.

Дякую за увагу.

ПОСТАНОВИ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

від 2 червня 1993 р.
№ 395
Київ

ПРО РОЗМІРИ ЦІЛЬОВОЇ ГРОШОВОЇ ДОПОМОГИ НЕПРАЦЕЗДАТНИМ ГРОМАДЯНАМ З МІНІМАЛЬНИМИ ДОХОДАМИ

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

і доставку палива самітньому громадянину, який проживає в окремій квартирі (будинку), в сумі до 3400 карбованців, іншим громадянам — до 2300 карбованців на місяць.

2. Місцевим державним адміністраціям, виконкомам Рад народних депутатів міст обласного підпорядкування визначити порядок взаємодії місцевих органів соціального захисту населення і житлово-комунального господарства щодо призначення і виплати цільової грошової допомоги громадянам з мінімальними доходами.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.

Міністр Кабінету Міністрів України В. ПУСТОВОЙТЕНКО.

від 2 червня 1993 р.
№ 396
Київ

ПРО РОЗМІРИ МЕЖІ МАЛОЗАБЕЗПЕЧЕНОСТІ НА 1993 РІК

Відповідно до пункту 4 постанови Верховної Ради України від 27 січня 1993 р. «Про соціально-економічне становище в Україні та заходи щодо його стабілізації, соціального захисту населення, вдосконалення роботи Верховної Ради України в умовах, які склалися» Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити межу малозабезпеченості на 1993 рік у розмірі 22100 крб. на душу населення (без урахування витрат на житлово-комунальні послуги).

Виходити із цього розміру для визначення права непрацездатних громадян на одержання цільової грошової допомоги та розміру цієї допомоги.

2. Міністерству праці, Міністерству економіки, Міністерству статистики, Міністерству соціального захисту населення, Міністерству фінансів щомісячно аналізувати динаміку індексу споживчих цін і у разі необхідності подавати Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо перегляду розміру межі малозабезпеченості та цільової грошової допомоги громадянам.

Прем'єр-міністр України Л. КУЧМА.

Міністр Кабінету Міністрів України В. ПУСТОВОЙТЕНКО.

ПОСТАНОВА КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ВІД 3 ЧЕРВНЯ 1993 РОКУ № 403 КИЇВ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН І ТАРИФІВ

У зв'язку із значним підвищенням вартості енергоносіїв, що надходять в Україну, та з метою відшкодування зростаючих витрат підприємствам, які виробляють товари народного споживання і надають послуги населенню, Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Установити граничні розміри підвищення цін і тарифів на товари народного споживання та послуги, що надаються населенню, згідно з додатком № 1.

2. Визнати за необхідне надати додаткові повноваження органам державної виконавчої влади щодо встановлення цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг та внести уточнення в переліки продукції, товарів і послуг, на які може запроваджуватися державне регулювання цін і тарифів та за якими підприємства-виготівники здійснюють декларування цін і тарифів.

У зв'язку з цим викласти додаток № 2 до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715 «Про регулювання цін», а також додатки № 1 і 2 до Тимчасового положення про державне регулювання цін і тарифів, затвердженого зазначеною постановою, у новій редакції (додаються).

3. Міністерству економіки і Міністерству фінансів за погодженням із заінтересованими міністерствами і відомствами переглянути розміри дотацій на окремі види соціально значущих товарів і послуг для населення відповідно до зміни цін і тарифів, передбачених додатком № 1 до цієї постанови.

4. Визнати таким, що втратив чинність, розділ II граничних розмірів підвищення цін і тарифів на продукцію, товари та послуги, встановлених постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715 «Про регулювання цін».

5. Ця постанова набуває чинності з 5 червня 1993 року.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

ДОДАТОК № 1

до постанови Кабінету Міністрів України від 3 червня 1993 р. № 403

ГРАНИЧНІ РОЗМІРИ підвищення цін і тарифів на товари народного споживання та послуги, що надаються населенню

	Граничні роздрібні ціни і тарифи, крб.
Вугілля і вугільні брикети, тонн	8000
Паливо пічне побутове, тонн	30000
Газ освітлювальний, літрів	50
Газ сітьовий:	
для побутових потреб (крім опалення індивідуальних будинків), куб. метрів	25,5
для опалення індивідуальних будинків, куб. метрів	14
Гас скраплений:	
в балонах, кілограмів	150
з резервуарів колективного користування, кілограмів	90
Електрична енергія, що відпускається на комунально-побутові потреби населення (за 1 кВт. год.), яке проживає:	
у сільських населених пунктах	5
у міських населених пунктах (крім будинків, обладнаних стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	10
у міських населених пунктах (у будинках, обладнаних стаціонарними електроплитами і електроопалювальними установками)	7

	Граничні розміри плати та коефіцієнти до діючих на 30 квітня 1993 р. цін і тарифів
Комунально-побутові послуги:	
послуги водопроводу і каналізації	5
теплова енергія для центрального опалення (за загальну площу) і гарячого водопостачання	8
Квартирна плата	10 крб. за 1 кв. метр загальної площі
Послуги пасажирського транспорту:	
перевезення пасажирів і багажу залізничним транспортом (крім міських перевезень)	1
перевезення пасажирів і багажу міськими видами транспорту: автобусом, трамваєм, тролейбусом	10 крб. за одну поїздку
метро	15 крб. за одну поїздку
Послуги зв'язку (за переліком, установленим Мінзв'язку за погодженням з Мінекономіки)	у середньому 2,5

	Граничний коефіцієнт від мінімальної заробітної плати
Місячна плата за проживання в студентських гуртожитках, включаючи користування постільними речами:	
для студентів, абітурієнтів та слухачів підготовчих відділень вищих навчальних закладів	0,04
для студентів та абітурієнтів технікумів	0,03
для аспірантів, докторантів, які приїздять за відрядженнями вищих навчальних закладів для складання іспитів; викладачів і працівників навчально-виховних закладів, які перебувають у відрядженнях	0,1

Примітка.
Аспіранти, докторанти, клінічні ординатори, інтерни, слухачі системи підвищення кваліфікації за користування жилою площею та комунальні послуги сплачують за ставками квартирної плати, встановленої для будинків державного житлового фонду. Для вказаних категорій проживаючих питання оплати за койко-місце, якщо вони займають не окрему кімнату, а також за користування постільними речами вирішується адміністрацією інституту за погодженням з профспілковою організацією, але її розмір не може бути нижчим від плати, встановленої для студентів вищих навчальних закладів. Міносвіти, МОЗ, інші міністерства, відомства, які мають навчально-виховні заклади, диференціюють вартість проживання в гуртожитках у межах граничної плати.

	Граничні розміри рентабельності (у відсотках до собівартості)
Хліб і булочні вироби з борошна пшеничного першого і другого сортів та житнього, хліб і булочні вироби із суміші борошна пшеничного першого і вищого сортів (з кількістю борошна пшеничного вищого сорту не більше 50 відсотків),* хліб і булочні вироби для діабетиків*	15
Борошно пшеничне та житнє*	15
Дитяче харчування*	30
Лікарські засоби і вироби медичного призначення (за переліком, що визначається МОЗ за погодженням з Мінекономіки)**	20

*) Торговельні надбавки на хліб і булочні вироби з борошна пшеничного першого і другого сортів та житнього, хліб і бучолні вироби із суміші борошна пшеничного першого і вищого сортів (з кількістю борошна вищого сорту не більше 50 відсотків), хліб і булочні вироби для діабетиків та дитяче харчування встановлюються Мінекономіки, а на борошно пшеничне та житнє Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями для всіх торговельних підприємств незалежно від форм власності.

У межах встановленого рівня рентабельності виробництва і торговельної надбавки Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації мають право зменшувати їх розмір за окремими видами (найменуваннями) цієї продукції з урахуванням місцевих умов виробництва і реалізації.

**) Регульовані роздрібні ціни визначаються виходячи з оптових цін, сформованих з урахуванням рентабельності 20 відсотків до собівартості з доданням торговельних надбавок, граничний рівень яких встановлюється обласними виробничими об'єднаннями «Фармація» за погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями.

При реалізації цих лікарських засобів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів надається знижка в розмірі 10 відсотків.

Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

ДОДАТОК № 2

до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 3 червня 1993 р. № 403)

ПОВНОВАЖЕННЯ органів державної виконавчої влади щодо встановлення цін і тарифів на окремі види продукції, товарів і послуг

1. Міністерство економіки встановлює:

такси на деревину, що відпускається на пні;

ставки відрахувань на геологорозвідувальні роботи;

заставні ціни на скляну тару;

порядок регулювання тарифів на електричну і теплову енергію, що відпускається споживачам (крім населення) усіма енергопостачальними організаціями і підприємствами;

диференційовані тарифи на електричну і теплову енергію виробництва системи Міненерго в розрізі енергетичних об'єднань за поданням Міненерго;

тарифи на воду, що забирається із водогосподарських систем (поверхневі і підземні джерела), для внесення плати в бюджет за поданням Держводгоспу.

2. Державний комітет по нафті і газу за погодженням з Міністерством економіки встановлює оптові ціни на газопродукцію для виробників і постачальників.

3. Державний комітет по вугільній промисловості за погодженням з Міністерством економіки встановлює оптові ціни на вугілля та вугільну продукцію.

4. Міністерство зв'язку за погодженням з Міністерством економіки встановлює тарифи на міжнародні послуги зв'язку.

5. Міністерство оборони:

визначає граничні розміри націнок на продукцію підприємств громадського харчування, розміщених у військових містечках на закритій території;

здійснює регулювання цін на ремонт озброєння військової техніки та запасні частини і деталі, що виробляються підвідомчими підприємствами, і тарифи на транспортні послуги, що надаються військовими частинами, підвідомчими підприємствами і організаціями.

6. Міністерство транспорту за погодженням з Міністерством економіки встановлює такі тарифи:

на перевезення вантажів залізничним транспортом у межах України та пов'язані з ними послуги;

на перевезення вантажів морським транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні), вантажно-розвантажувальні роботи і послуги у морських портах;

на перевезення вантажів річковим транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні), вантажно-розвантажувальні роботи та інші послуги у річкових портах;

на перевезення пасажирів і багажу автобусами міжміських маршрутів;

на перевезення пасажирів і багажу морським і річковим транспортом (крім перевезень у закордонному плаванні та у міському і приміському сполученні);

на перевезення пасажирів і багажу повітряним транспортом.

7. Міністерство соціального захисту населення здійснює регулювання цін на протезно-ортопедичні вироби і технічні засоби профілактики інвалідності та реабілітації інвалідів.

8. Рада Міністрів Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації встановлюють:

ціни на вугілля, вугільні брикети, паливо пічне побутове, гас освітлювальний і газ скраплений у межах установлених граничних цін і норм для продажу їх населенню з урахуванням якісних характеристик і наявних бюджетних ресурсів та ціни на вказане паливо понад норми, встановлені для населення;

ціни на торф паливний кусковий, торф'яні брикети і дрова для продажу їх населенню;

граничні розміри плати за проживання в гуртожитках робітників і службовців;

тарифи на комунально-побутові послуги (крім тих, на які урядом України встановлені граничні коефіцієнти);

тарифи на перевезення пасажирів міським і приміським транспортом, що працює в особливому режимі (маршрутні таксомотори, експреси, вантажно-пасажирські автобуси тощо), та на інші послуги, пов'язані з перевезенням пасажирів автомобільним транспортом;

націнки на продукцію підприємств і організацій громадського харчування;

граничні рівні торговельних надбавок на картоплю і плодоовочеву продукцію тривалого зберігання.

9. За погодженням з Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями затверджуються тарифи:

управліннями залізниць — на перевезення пасажирів і багажу залізничним транспортом у приміському сполученні;

(Закінчення на 8-й стор.).

До уваги власників автомобілів!

Виробниче об'єднання «Завод імені Малишева» пропонує:

ПРИЧІПИ ВАНТАЖНІ УНІВЕРСАЛЬНІ:

ПВУ-350 — призначений для перевезення різноманітних вантажів масою до 350 кг, розрахований на буксирування легковим автомобілем або чотирьохколісним мотоциклом, обладнаними тягово-зчіпними пристроями кульового типу, габарити кузова — 1400×1260×330 мм.

ПВУ-600 — експлуатація причепів можлива з усіма типами легкових автомобілів вітчизняного й зарубіжного виробництва, обладнаних тягово-зчіпними пристроями кульового типу, — призначений для перевезення вантажів масою до 500 кг, габарити кузова — 2100×1740×325 мм.

КОМПЛЕКТ ГАЗОБАЛОННОЇ АПАРАТУРИ — призначений для встановлення на автомобілях родини ВАЗ, АЗЛК, «Іжмаш», забезпечує роботу двигунів цих автомобілів на зрідженому нафтовому газі, при цьому зберігається можливість повноцінної роботи на бензині.

Адреса: 310001, Харків, вул. Плеханівська, 126.
Тел. (0572) 26-11-59,
50-39-72.

Факс: (0572) 27-48-23.



ЛУЦЬКИЙ АВТОМОБІЛЬНИЙ ЗАВОД

РЕАЛІЗУЄ

вантажо-пасажирські автомобілі ЛуАЗ – 969М для організацій і приватних осіб

Довідки за телефоном у Луцьку: для організацій 4-72-62, для приватних осіб — 5-44-36, телетайп, 266133 КУЛОН.



"ЭЛИКС" –КЦТО
СПЕЦИАЛИЗИРОВАННАЯ СЛУЖБА СЕРВИСА КОПИРОВАЛЬНЫХ МАШИН

КОПИРОВАЛЬНЫЕ АППАРАТЫ ОТ ДИЛЛЕРА ФИРМЫ

Canon



ОБЕСПЕЧИВАЕМ
ГАРАНТИЙНОЕ И СЕРВИСНОЕ ОБСЛУЖИВАНИЕ!
ДЛЯ ПОСТОЯННЫХ КЛИЕНТОВ СКИДКА 10%!

CANON NP-1010: B4 формат, 10 коп/мин., масштабирование;
CANON NP-1215: A3 формат, 12 коп/мин., масштабирование,
картриджи A30, селеновые барабаны для NP-1215,
тонер для PC-2 и NP-1215 (Япония).

Наши телефоны:(044) 417-66-03, 417-64-07

Фірма «ЮК»

пропонує:

Дріт АППВ 2×2,5
АПВ 2,5
АПВ 4,0
АВВ 6,0.
Кабель АВВГ (АПВГ)
3×10 + 1×6,
у кількості — 50 км
3×25 + 1×10,
у кількості — 40 км
3×50 + 1×25,
у кількості — 40 км
3×95 + 1×50,
у кількості — 30 км
3×120 + 1×75,
у кількості — 30 км.

Профнастил оцинкований — завтовшки 0,8 мм, розміри 600 мм × 3000 мм, 600 мм × 3500 мм + 5000 мм.

Доставка вагонними партіями або самовивезенням.

Приймаємо замовлення на постачання: профнастилу завдовжки 6 м, висота профілю 57 мм, бронзових кранів КРТП — Ø20; КРДП — Ø20.

Оплата попередня. Замовлення надсилати за адресою:
255400, м. Обухів Київської обл., вул. Леніна, 132, трест «Обухівпромбуд», фірма «ЮК», 3-й поверх.

Довідки телефонами:
(04472) 5-74-38
5-92-97
5-94-91.

Сім видів італійських вин та лікерів зі складу в Києві пропонує СП «Салюте Л.Т.Д.»

Тел. 216-49-88; 216-46-35.

СОВМЕСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ "СИСТЕМА – К"

ПРЕДЛАГАЕТ

Электробытовые товары фирмы KRUPS (Германия):

микроволновые печи
кофеварки
тостеры
утюги
пылесосы
электрофритюрницы

Оборудование фирмы Hewlett-Packard:

лазерные принтеры
картридж-тонер к лазерным принтерам
шрифтовые картриджи
сканеры

Оборудование для офиса

телефаксы
копировальные аппараты
компьютеры
автоответчики
телефоны
радиотелефоны
калькуляторы

Наши адреса:
г. Киев,
ул. Тургеневская, 71/75
к. 420
(044) 216-93-36
бульв. Дружбы Народов, 14
(044) 269-87-12, 269-14-66

Аудио- и видеотехника

Оплата в удобной для ВАС форме

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО РЕГУЛЮВАННЯ ЦІН І ТАРИФІВ

(Закінчення. Початок на 6-й стор.).

територіально-виробничими об'єднаннями автомобільного транспорту — на перевезення пасажирів і багажу автомобільним транспортом у приміському сполученні та легковими таксомоторами;

морськими і річковими портами — відповідно на перевезення пасажирів і багажу морським і річковим транспортом у міському та приміському сполученні;

виробничими об'єднаннями зв'язку — на послуги місцевого телефонного зв'язку і радіофікації.

10. Міністерство промисловості за погодженням з Міністерством економіки здійснює регулювання цін на кокс, металургійну продукцію і продукцію хімічної промисловості.

11. Державний комітет по використанню ядерної енергії встановлює тарифи на електричну енергію, що відпускається ДВО «Укренерго», в розмірі атомних станцій у межах затвердженого Кабінетом Міністрів України тарифу.

12. Міністерство промисловості за погодженням з відповідними обласними державними адміністраціями регулює тарифи на послуги з подачі води виробничим об'єднанням «Укрпромводчормет» і підприємством «Кривбаспромводопостачання».

13. Міністерство транспорту і Державний комітет України по житлово-комунальному господарству за погодженням з Міністерством економіки встановлюють вартість проїзних квитків і провозу багажу в міському пасажирському транспорті (автобусі, трамваї, тролейбусі, метро).

14. Міністерство охорони здоров'я встановлює ціни і тарифи на технічні послуги (монтаж, налагодження, ремонт, комплексне технічне обслуговування та інші види робіт), які надаються лікувальним закладам підприємствами, що входять до складу державного українського об'єднання «Політехмед», і здійснює регулювання тарифів на послуги з виготовлення окулярної оптики.

15. Міністерство внутрішніх справ встановлює граничні розміри плати за проживання в гуртожитках системи міністерства.

16. Об'єднання «Фармація» в Республіці Крим, областях, містах Києві і Севастополі за погодженням з відповідними органами державної виконавчої влади встановлюють граничний рівень торговельних надбавок до оптових цін на лікарські засоби і вироби медичного призначення.

Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

ДОДАТОК № 1

до Тимчасового положення про державне регулювання цін і тарифів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 3 червня 1993 р. № 403).

ПЕРЕЛІК
продукції, товарів і послуг, на які може запроваджуватися державне регулювання цін і тарифів

Міністерством економіки

Продукція, товари і послуги (за винятком товарів народного споживання і послуг для населення):

добувної промисловості (крім нерудних будівельних матеріалів);

хімічної та нафтохімічної промисловості;

лісової та деревообробної промисловості;

машинобудування.

Сировина і матеріали для легкої промисловості.

Цемент, азбоцементні вироби, вироби керамічні облицювальні (крім фасадних), цегла і плитки кислототривкі, скло будівельне, теплоізоляційні матеріали.

Сіль, цукор, олія (соняшникова, кукурудзяна, соєва).

Кінескопи, електролампи освітлювальні, застібки «блискавка».

Радою Міністрів Республіки Крим, обласними, Київською і Севастопольською міськими державними адміністраціями

Товари народного споживання і послуги для населення.

Продукція (за винятком сировини і матеріалів для легкої промисловості):

торф'яної промисловості;

промисловості будівельних матеріалів (за винятком цементу, азбоцементних виробів, виробів керамічних облицювальних, цегли і плиток кислототривких, скла будівельного, теплоізоляційних матеріалів);

легкої промисловості;

харчової промисловості (за винятком солі, цукру, олії).

Послуги торговельні, постачальницькі і постачальницько-збутові.

Зерно пшениці, жита, кукурудзи, насіння соняшнику, соя, хміль, крім тих, що реалізуються господарствами за закупівельними цінами.

Комбікорми.

Примітка. Не підлягають державному регулюванню ціни і тарифи на продукцію та послуги будівництва, сільського господарства, науки, а також послуги аудиторсько-консультаційного характеру.

ДОДАТОК № 2

до Тимчасового положення про державне регулювання цін і тарифів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 грудня 1992 р. № 715 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 3 червня 1993 р. № 403).

ПЕРЕЛІК
продукції, товарів і послуг, за якими підприємства-виготівники здійснюють декларування зміни цін і тарифів

Мінеральні добрива

Синтетичні миючі засоби та інші товари побутової хімії, лакофарбові матеріали в частині товарів, що реалізуються населенню

Сода кальцинована і каустична
Етилен, пропілен, вінілхлорид, бензол нафтовий
Полістирол, поліетилен
Сірка (крім сірки технічної газової)
Основні види продукції машинобудування
Серійна продукція оборонного призначення
Хімічні волокна і нитки

Пряжа всіх видів (крім тієї, що реалізується населенню)

Шкіра натуральна і штучна;

Тканини (крім чистошерстяних і з натурального шовку), неткані матеріали

Трикотажні полотна (крім чистошерстяних)

Швейні, трикотажні вироби і взуття масового попиту

Голки швацькі
Елементи живлення
Стержні для авторучок кулькових,

Послуги пралень і лазень (загальні зали і душові павільйони II розряду).

М'ясо та м'ясопродукти, жири тваринні харчові
Молоко та вся молочна продукція
Маргаринова продукція
Сіль
Лікарські засоби
Цукор
Олія соняшникова, кукурудзяна та соєва
Льоноволокно
Вовна мита
Похоронні послуги

Примітки: 1. Органи, що здійснюють державне регулювання цін, у разі необхідності можуть вносити доповнення до цього переліку відповідно до своїх повноважень, передбачених Тимчасовим положенням.

2. Декларуванню підлягає зміна цін і тарифів на продукцію, товари і послуги, що постачаються (надаються) підприємствами України.

3. Декларуванню не підлягають ціни на продукцію, вироблену за межами України.

Закон України ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122; 1985 р., № 17, ст. 415, № 24, ст. 553, № 44, ст. 1056; 1986 р., № 15, ст. 326, № 27, ст. 539, № 52, ст. 1057; 1987 р., № 12, ст. 226, № 25, ст. ст. 453, 454, № 35, ст. 674, № 49, ст. 1009, № 50, ст. 1016; 1988 р., № 33, ст. 808, № 52, ст. 1184; 1989 р., № 19, ст. 182, № 22, ст. 236, № 49, ст. 673; 1990 р., № 5, ст. ст. 59, 60, № 12, ст. 194, № 18, ст. 278, № 20, ст. 313, № 22, ст. 367, № 34, ст. 501; 1991 р., № 7, ст. 45, № 8, ст. 56, № 11, ст. 106, № 39, ст. 514, № 40, ст. 527, № 45, ст. 600; 1992 р., № 5, ст. 40, № 35, ст. ст. 510, 511, № 39, ст. 570, № 47, ст. 648) такі зміни і доповнення:

1. Доповнити Кодекс статтею 242^1 такого змісту:

«Стаття 242^1. Органи Міністерства охорони навколишнього природного середовища України

Органи Міністерства охорони навколишнього природного середовища України розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 47—50, 52, 53, 54, 57—74, 76—83, 84 (за винятком невиконання розпоряджень органів, що здійснюють державний санітарний нагляд), статтями 85—88, 89 (щодо диких тварин), статтями 90, 91, 153, 163.

Від імені органів Міністерства охорони навколишнього природного середовища України розглядати справи про адміністративні правопорушення і накладати адміністративні стягнення мають право Головний державний інспектор України з охорони навколишнього природного середовища та його заступники, головні державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя та їхні заступники, головні державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища Чорного, Азовського морів та їхні заступники, старші державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища, державні інспектори з охорони навколишнього природного середовища».

2. У пункті 1 частини першої статті 255 виключити абзаци четвертий та одинадцятий.

3. У частині третій статті 264 після слів «прикордонних військ» доповнити словами «природоохоронних органів».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
4 травня 1993 року

Пам'яті патріота

Печальна звістка долинула з німецької землі: раптово помер вірний син України доктор Михайло Дем'янів.

Малолітнім хлопчиком він був вивезений у фашистську неволю з рідної Львівщини. Доля склалася так, що там і залишився, зумів вивчитися, здобув світову славу як лікар-стоматолог. Живучи в чужій стороні, не прийняв чужого підданства, бо був відданий рідній землі. Він вірив у день прийдешній нашої держави, вірив, що Україна стане врівень з іншими країнами світу, і «оживуть степи, озера» рідного краю. Бажаючи прислужитися розбудові України, заснував фундацію «Свобода і мир для України». Фонд його імені буде діяти й надалі, збираючи під свій прапор вірних синів і дочок України, яким небайдужа її доля.

Такі люди не вмирають, вони тільки відходять від нас, щоб уже з вічності дивитися, чи гідно ми живемо, чи все робимо для того, щоб рідний народ розквітав під сонцем свободи. Він знову і знову повертатиметься до нас, бо дух доктора М. Дем'янива — безсмертний.

М. Жулинський, В. Кухар, Ю. Мушкетик, Л. Хоролець, О. Гончар, Є. Пашковський, Л. Горлач, О. Басистюк, Л. Ященко, І. Гончар, А. Зленко, К. Морозов, Я. Яцків В,. Тарадій ,П. Толочко, В. Коляденко, В. Король.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
⊙ Рукописів не повертаємо.
⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9
Зам. 0311104.

1 сторінку набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».